

РЕШЕНИЕ

№ 18805

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **4163** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на З. И. Д., [населено място],[жк][жилищен адрес] ет .4, ап. 34, депозирана чрез пълномощник – адв. Л. Л., САК, срещу Ревизионен акт № Р-22221122001374-091-001 от 29.09.2022 г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., в частта относно установени допълнително данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г., чийто размер, както и размера на съответните лихви за забава, е изменен с Решение № 330 от 19.03.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП).

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения Ревизионен акт. Твърди се, че изводите на органите по приходите, въз основа на които са определени допълнително задълженията по ЗДДФЛ за данъчни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г. не отговарят на информацията на представените доказателства в ревизионното производство. Сочат се конкретни несъответствия във фактическите констатации относно наличните парични средства в брой и по банкови сметки към 01.01.2015 г. Застъпено е становище, че разходите за придобитите от жалбоподателя през 2015 г. недвижими имоти при условията на съсобственост не са „значителни“ по размер. Оспорени са и констатациите относно приетия размер на получените заеми от физически и юридически лица. Изложени са твърдения за неправилно отчитане единствено като разход, но не и като приход на постъпили суми по открита на името на жалбоподателя банкова сметка за погасяване на задълженията по договор за кредит на трето лице.

От съда се иска да отмени Ревизионния акт в оспорените части.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Застъпва становище, че доколкото не са установени несъответствия в декларираните от жалбоподателя данни в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г., ирелевантни за задълженията за следващите данъчни периоди – 2017 г., 2018 г. и 2019 г. са твърденията за неправилно установен размер на наличностите на парични средства – в брой и по банкови сметки към 01.01.2015 г. Сочи, че приетите в съдебното производство заключения на Съдебно счетоводната експертиза не съдържат различия с установените от органите по приходите данни, въз основа на които са определени допълнителните задължения по ЗДДФЛ. С тези аргументи е обосновано искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в проведените съдебни заседания.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства и становищата на страните, съобразно правомощията по чл. 160 от ДОПК, прие за установено от фактическа и правна страна :

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221122001374-020-001 от 22.03.2022 г. (л. 31), връчена електронно на 23.03.2022 г. (л. 32 – л. 33). Заповедта е издадена от К. Г. М. – началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., с правомощия по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, съгласно Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. издадена от директора на ТД на НАП – С. (л. 29 - л. 30). Ревизията е възложена на органи по приходите при ТД на НАП – С. и е с предмет - определяне на задълженията на З. И. Д. за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2019 г.

Със Заповед за изменение на Заповедта за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221122001374-020-002 от 16.06.2022 г., издадена от органа възложил ревизията (л. 34) срокът е удължен до 23.08.2022 г. Заповедта е връчена електронно на 17.06.2022 г. (л. 35 – л. 36).

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад (РД) № Р-22221122001374-092-001 от 30.08.2022 г. (л. 37 – л. 66), връчен на 05.09.2022 г. на декларирания от жалбоподателя електронен адрес (л. 60-гръб и л. 62 – л. 66) заедно с приложените доказателства от ревизионното производство.

Извършените процесуални действия са описани подробно в констативната част на ревизионния доклад (стр. 2 – стр. 14 от РД, л. 37-гръб – л. 43 от делото) - неразделна част от обжалвания РА, съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, жалбоподателят е подал Възражение, вх. № 59-00-363#20 от 16.09.2022 г. по регистъра на ТД на НАП – С. срещу констатациите в РД, към което е представил доказателства, удостоверяващи наличности по банкови сметки за периоди, предшестващи ревизираните :

- банково извлечение № 2/24.03.2014 г. относно банкова сметка № [банкова сметка] в ОББ АД за периода 24.01.2014 г. – 24.03.2014 г.
- банково извлечение № 1/17.03.2015 г. относно банкова сметка № [банкова сметка] в ОББ АД за периода 24.09.2014 г. – 17.03.2015 г.
- банково извлечение относно банкова сметка № [банкова сметка] в ОББ АД за периода 26.01.2010 г. – 04.09.2013 г.

Заявил е, че е изтеглил сумите по тези сметки в брой и те са били налични през част от ревизираните периоди. Застъпил е и становище за дублиране на приетите от органите по приходите разходи за издръжка. Изразил е несъгласие с приетия размер на получени заеми от физически и юридически лица през 2019 г., както и на размера на платените суми по задължения към трети лица през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Посочил е, че отчетените разходи за нащувка през 2019 г. са част от разходи за сватбено събитие, проведено на 07.09.2019 г. по повод на което са получени подаръци в пари в размер на 14 800,00 лева. Оспорен е размерът на отчетените като разход за погасяване на ипотечен кредит суми, за които са представени доказателства, че е предоставил банковата сметка, на която е титуляр за погасяване на задължения на трето лице по договор за кредит.

В мотивите на оспорения РА № Р-22221122001374-091-001 от 29.09.2022 г. всички възраженията са приети за неоснователни. Изложени са подробни конкретни съображения по всяко от тях (стр. 3 – стр. 5 от РА, л. 68 – л. 69 от делото). Ревизионният акт (РА) е издаден от органа, възложил ревизията К. М. и от ръководителя на ревизията И. Н. в електронна форма (л. 67 – л. 70). Връчен е електронно на жалбоподателя в деня на издаването му 29.09.2022 г. (л. 72-гръб и л. 76) заедно с лихвен лист към 29.09.2022 г. и справка за задълженията към 29.09.2022 г. (л. 73 – л. 75).

С Ревизионния акт са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, както следва:

за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. – в размер на 15 440,00 лева и лихви за просрочие в размер на 6 918,53 лева

за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. – в размер на 13 912,00 лева и лихви за просрочие в размер на 4 823,21 лева

за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. – в размер на 10 935,00 лева и лихви за просрочие в размер на 2 679,29 лева.

Само за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. не са установени допълнително задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ.

Срещу констатациите в РА е подадена жалба вх. № 94-3-106 от 10.10.2022 г. (л. 81 – л. 84), към която са представени извлечения от сметки, удостоверяващи извършени разходи за комунални услуги и за издръжка, платени на ПОС устройства или чрез ИЗИПЕЙ с карта, 28 справки от Аналитични дневници на ЮЛ, които се сочат като заемодатели на жалбоподателя през 2019 г., 32 бр. квитанции за върнати заеми и заплатени лихви, справка от Агенция по вписванията „Имотен регистър“, както и Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С220022-023-0002424 от 01.09.2022г.

С Решение № 330 от 15.03.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ (л. 16 – л. 27) Ревизионният акт е потвърден в частта относно установения нулев размер на данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчен период 2016 г. По отношение установените допълнителни задължения за данъчни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г. са уважени част от възраженията, а именно - за дублирани разходи за консумативи; относно размера на началното разполагаемо салдо на паричните средства в брой към 01.01.2016 г., респективно на крайното салдо на паричните средства в брой към 31.12.2016 г. и на началното салдо на паричните средства в брой към 01.01.2017 г., както и за получени парични подаръци от сватбено тържество през 2019 г.

По отношение на наличните парични средства в брой към 01.01.2016 г. е посочено, че сумата от 82 787,08 лева приета за начално салдо в РД е формирана като сбор от:

1. върната сума от „СИМИД А и Д“ ООД в размер на 36 000,00 лева (установена и при извършената насрещна проверка),
2. притежавана сума в брой в размер на 11 183,74 лева – приета за разполагаема, въз основа на

представени доказателства за обмяна на монети за банкноти

3. 35 603,34 лева - разлика между крайното (40 603,34 лева към 31.12.2015 г.) и началното разполагаемо салдо на пари в брой за предходната 2015 г. (5 000,00 лева към 01.01.2015 г.), установени при извършена предходна проверка за съпоставка на имущество и доходи на жалбоподателя за този период (2015 г.), отразени в Протокол № ПФ-22221121000129-073-001 от 21.03.2022 г.

В мотивите на решението на директора на Д“ОДОП“ са анализирани констатациите от предходно извършената проверка, възпроизведени на стр. 53 от Протокол № ПФ-22221121000129-073-001 от 21.03.2022 г. относно

наличните парични средства в брой към 01.01.2015 г. – 5 000 лева

изтеглени парични средства в брой от банкови сметки – 229 981,14 лева

получен заем в брой от А. З. – 7 420,00 лева

доход от продажба на МПС – 500, 00 лева

доход от ПОК Доверие – 98,00 лева

вноски в брой по банкови сметки – 169 502,00 лева

върнат в брой заем – 7 340,00 лева

разходи за покупки на НИ – 7 950,00 лева

вноска в „СИМИД А и Д“ ООД – 1 476,72 лева

покупка на МПС – 5 100,00 лева

разходи за издръжка и живот – 4 500,00 лева

разходи по фактури на доставчици – 2 893,44 лева

комунални разходи – 1 422,01 лева

разходи за застраховки – 506,12 лева

разходи за платени местни данъци и такси за НИ – 245,10 лева

разходи за платени задължителни осигурителни вноски, като самоосигуряващо се лице – 1 460,41 лева.

За да приеме за неоснователи възраженията, че изтеглената сума на 25.02.2015 г. в размер на 20 000 лева следва да участва на самостоятелно основание като сума налична в брой към 01.01.2016 г., административният орган е посочил, че органите по приходите са съобrazили както внесените, така и изтеглените суми в брой през 2015 г., а разликата между изтеглените и внесените суми в брой – 60 479,14 лева е включена при анализа, въз основа на който е определено и крайното салдо на наличните суми в брой към 31.12.2015 г. За основателни са приети възраженията относно дублирането на суми

за разходи за издръжка и живот през 2015 г. – 4 500,00 лева,

по фактури на доставчици – 2 893,44 лева,

за комунални разходи – 1 422,01 лева,

за застраховки – 506,12 лева,

за платени местни данъци и такси за НИ - 24,10 лева,

за платени задължителни осигурителни вноски – 1 460,41 лева,

за извършването на които са представени доказателства, че са платени изцяло по банков път чрез ПОС устройство или чрез карта по Изипей, включително и полученият по банкова сметка доход от ПОК „ДОВЕРИЕ“ в размер на 98,00 лева.

Извършено е преизчисление на крайното разполагаемо салдо в брой към 31.12.2015 г. а установеният размер - 50 072,01 лева е включен при формиране на началното салдо към 01.01.2016 г. заедно с неоспорения размер на върнатите суми от „СИМИД А И Д“ ООД – 36 000 лева и разполагаемата сума в брой - 11 183,74 лева. Така за фактическа налична в брой към

01.01.2016г. е приета сумата от 97 255,75 лева вместо установената в ревизионното производство 82 787,08 лева (стр. 20 от РД).

Не са възприети аргументите в жалбата, че изтеглените в брой на 04.02.2011 г. - 24 035,00 евро също следва да бъдат включени при определяне размера на разполагаемото салдо на наличните средства в брой към 01.01.2016 г., поради липса на представени от жалбоподателя доказателства относно съхранението на тази сума за периода 04.02.2011 г. – 01.01.2016 г. Посочено е и, че през 2015 г. жалбоподателят е закупил НИ, което предполага значителни по размер разходи, както и че не се е ползвал от предоставената възможност да декларира начална разполагаема сума в брой към 01.01.2015 г. при извършената предходна проверка, резултатите от която са ползвани в ревизионното производство.

За частично основателни са приети и възраженията относно дублирането на разходи за издръжка и живот за всички ревизирани периоди. Направен е анализ на конкретните суми, включени в разходната част на РД като суми за издръжка по ред 14 (стр. 21, стр. 25, стр. 30 и стр. 36 от РД), които са определени като средна стойност, въз основа на декларираните данни от ревизираното лице и сумите по ред 15 – комунални разходи по фактури на доставчици. Установено е, че декларираните в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ разходи за 2016 г. – 4 500,00 лева, за 2017 г. – 5 100,00 лева и за 2018 г. – 5 100,00 лева превишават установените по фактури, издадени от доставчици – 3 434,17 лева – за 2016 г., 3 524,47 лева – за 2017 г. и 4 193,43 лева – за 2018 г. За целите на анализа е прието, че доколкото ревизираното лице не е задължено да води счетоводство и да съхранява документи за всички извършени разходи, за данъчни периоди 2016 г., 2017 г. и 2018 г., следва да се ползват декларираните от него данни за разходи за издръжка, а за последния ревизиран период – 2019 г. – документално установеният размер на разходите – 5 850,34 лева, който е по - висок от декларирания - 5 400,00 лева.

За частично основателно е прието и възражението за неотчетени получени парични подаръци от сватбено тържество. Въпреки, че е констатирана липса на представени доказателства в този смисъл, е посочено, че установените и документално доказани разходи за нощувки и куверт в ресторант, както и за организиране и провеждане на сватбено тържество включват и други пера, поради което, позовавайки се на обичайната житейска и утвърдената данъчна практика, административният орган е признал за целите на анализа за 2019 г., че следва да се включат приходи в размер съответен (нетиращ) ефекта на направените разходи – 2 750,00 лева, с който да се коригира резултата.

По отношение на сумите за погасяване на задължението по Договора за ипотечен кредит, обслужван по откритата на името на ревизираното лице банкова сметка в „ОББ“ АД е посочено, че са намерили отражение както в разходната, така и в приходната част за всеки от ревизираните периоди – 4 130,00 лв. за 2016 г., 3 630,00 лв. за 2017 г., 3 600,00 лв. за 2018 г. и 3 600,00 лв. за 2019 г., в какъвто смисъл са били възраженията в жалбата. Не са възприети твърденията за несъответствие на установения от органите по приходите размер на получени заеми в брой от ФЛ и ЮЛ през 2019 г.

Направен е анализ на приобщените към ревизионното производство договори за дарения от 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г. с общ размер на предоставени средства в брой 305 400,00 лева, представени при предходната проверка на имущество и доходи на жалбоподателя. Поставен е акцент върху непредставените доказателства и обяснения за платен данък по чл. 44 от ЗМДТ, както и досежно начина и мястото на съхранение на получените дарения за периода от получаването им до 01.01.2015 г., включително и на документи за движенията по банковите сметки, по които са установени наличности към 01.01.2015 г. за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2014 г.

Споделен е изводът на ревизиращия екип, че банковите сметки са захранени със суми от получените дарения, които не са били налични в брой към 01.01.2015 г., а са послужили за формиране на началното салдо на налични суми по банкови сметки, доколкото размера на установените наличности към 01.01.2015 г. - 217 543,83 лв., предполага внесени и/или преведени суми преди тази дата. Въз основа на данните, че за периода от 2009 г. до 2014 г. вкл., жалбоподателят е декларирал доходи по чл. 50 от ЗДДФЛ само за 2009 г., 2010 г. и 2013 г. с общ нетен размер 652,40 лева, а след 11.05.2009 г. не са установени подадени уведомления и данни за действащ трудов договор е направен извод, че въпреки липсата на представени доказателства, дарените средства са използвани за вноски в брой, с които са захранвани установените банкови сметки, на които е титуляр.

С тези мотиви е изменен - намален е размерът на разходите за консумативи за всеки от ревизираните периоди като са коригирани и стойностите на :

- началното разполагаемо салдо на наличните средства в брой към 01.01.2016 г. – 97 255,75 лв. (вместо 82 787,08 лв.),
- крайното салдо на наличните средства в брой към 31.12.2016 г. – 18 709,41 лв. (вместо 4 240,74 лв.),
- общия размер на разходите за 2016 г. - 290 285,54 лв. (вместо 293 719,71 лв. след намаление на дублираните разходи с 3 434,17 лв.),
- установеното превишение на приходите над разходите за 2016 г. – 3 434,17 лева (вместо 6 455,98 лв.)
- началното разполагаемо салдо в брой за 2017 г., което вместо 4 240,74 лв. е определено в размер на 18 709,41 лв.
- общия размер на разходите за 2017 г. – 163 798,63 лв. (вместо 167 323,10 лв. след намаление на дублираните разходи за консумативи с 3 434,17 лв.),
- установеното превишение на разходите над приходите за 2017 г. – 136 412,49 лева (вместо 154 405,63 лв.)
- определената по реда на чл. 122 ал. 2 от ДОПК обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г. – 176 005,53 лв.
- общия размер на разходите за 2018 г. – 173 774,78 лв. (вместо 177 968,21 лв. след намаление на дублираните разходи за консумативи с 4 193,43 лв.),
- установеното превишение на разходите над приходите за 2018 г. – 134 931,47 лева (вместо 139 124,90 лв.)
- определената по реда на чл. 122 ал. 2 от ДОПК обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. – 160 724,90 лв.
- общия размер на разходите за 2019 г. – 522 669,20 лв. (вместо 528 069,20 лв. след намаление на дублираните разходи за консумативи с 5 400,00 лв.),
- общия размер на приходите за 2019 г. – 296 155,14 лв. (вместо 293 405,14 лв. след увеличение със сумата 2 750,00 лева – неотразени приходи от сватбено тържество),
- установеното превишение на разходите над приходите за 2019 г. – 101 206,42 лева (вместо 109 356,42 лв.)
- определената по реда на чл. 122 ал. 2 от ДОПК обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г. – 154 332,69 лв.

Намален е размерът на установените задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. както и размерът на дължимите лихви за забава, а по отношение на установения нулев размер на задълженията за 2016 г., РА е потвърден. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на жалбоподателя на електронно, на 16.03.2023 г. (л. 28).

Жалбата послужила като основание за образуване на съдебното производство е подадена на 29.03.2023 г. заедно с представени - Справка от Агенция по вписванията, Имотен регистър за вписвания, отбелязвания и заличавания на името на жалбоподателя, за периода 01.01.2011 г. – 31.12.2014 г., както и извлечения от сметка в „ОББ“ АД, удостоверяващи наличност към 25.02.2013 г., 25.02.2014 г. и към 25.02.2015 г., и банково извлечение за движения по открита сметка в евро също в „ОББ“ АД.

В заключението на назначената по искане на жалбоподателя Съдебно счетоводна експертиза (л. 114 – л. 128) е направен анализ на данните в представените от ревизираното лице документи за получени заеми от ФЛ и ЮЛ през 2019 г., като е посочено, че общият размер на заемите за 2019 г. от физически лица е 185 190 лева, част от тях – 160 190 лева са получени в брой, а останалите – 25 000 лева по банка. Отражено е, че всички заеми получени от ФЛ през 2019 г. са върнати през същата година - 2019 г. и към 31.12.2019 г. лицето няма задължения към кредитори – физически лица.

Въз основа на представените договори за заем от ЮЛ за 2019 г., анексите към тях, издадени разходни касови ордери, приходни касови ордери (разписки за възстановени суми, протоколи от извършени проверки на кредитори от страна на НАП, писмени обяснения, аналитични справки от счетоводните регистри на дружествата кредитори) експертът е посочил, че общият размер на заемите за 2019 г. от ЮЛ е 171 390,00 лева и всички са получени в брой. По нито един от тях не са представени документи и не са установени данни да са погасявани задължения към 31.12.2019 г.

По отношение на договора за депозит в размер на 20 000 лева с падеж 25.02. на съответната година, експертът е посочил, че сумата е била налична към 31.12.2014 г. по банкова сметка на жалбоподателя в „ОББ“ АД, както и към 01.01.2015 г. доколкото е била обвързана от задълженията по сключения Договор за депозит. Изтеглена е на 25.02.2015 г. на датата на падежа заедно с начислената лихва за периода.

В заключението е посочено, че в РА сумата по депозита в размер на 20 000 лева не включена в наличните средства по банкови сметки към 01.01.2015 г. и не е отразена като налична сума, доколкото не е била разполагаема към 01.01.2015 г. Същевременно, експертът е уточнил, че е изтеглена на падежа заедно с начислените лихви и сметката е закрыта. Направен е извод, че данните за внесени суми по банкови сметки за периода 01.01.2015 г. – 31.12.2015 г. – 169 502,00 лв. и изтеглените - 229 981,14 лв., при съответствие с отразените в РД, сочат, че сумата от 20 000 лева е включена при изчисляване на наличните парични средства в брой към 31.12.2015 г. (стр. 11 от заключението – л. 124).

По отношение на другата спорна сума – 24 035 евро, експертът е посочил, че към 01.01.2015 г. не е била налична по банкова сметка на името на жалбоподателя и не е включена от органите по приходите при сравненията на имущество и доходи в РД и РА. Отражено е, че е изтеглена в брой на 04.02.2011 г. Констатирано е, че в периода 04.02.2011 г. до 01.01.2015 г. няма данни жалбоподателят да е купувал недвижими имоти.

В заключението експертът е направил изчисления по отношение на началното салдо на парични средства в брой към 2015 г., крайното салдо на налични средства в брой към 31.12.2015 г. и съответно на началното салдо на парични средства в брой към 01.01.2016 г., като е включил като налична в брой сумата от изтегления депозит на 04.02.2011 г. в размер на 24 035 евро с левова равностойност 47008,37 лева (стр. 14 от заключението – л. 127).

В допълнителното заключение на ССЧЕ (л. 265 – л. 269) въз основа на представените договори за дарения е установен размер на получените изцяло в брой от З. Д. суми от дарителя Г. Харачерев в периода 01.01.2010 г. – 01.01.2015 г. с общ размер 305 400,00 лева.

Направен е извод, че част от сумата - 237 113,39 лева е била налична по банковите сметки към 01.01.2015 г., което е отчетено и от органите по приходите, но останалата част - в размер на 68

286,61 лева, въпреки че е била на разположение на жалбоподателя до 01.01.2015 г., не е отразена в приходната част като налична сума в брой. Уточнено е, че от тази сума следва да се приспадат разходите за годишна издръжка в размер от по 4 500 лева годишно или общо 22 500,00 лева за периода 2010 г. – 2014 г., а сумата от 45 786,61 лева да се включи към началното салдо на наличните средства в брой към 01.01.2015 г.

Така установените релевантни за правния спор факти дават основание на настоящия съдебен състав да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от процесуално легитимирано лице - адресат на оспорения Ревизионен акт, с правен интерес от оспорването, при наличие на предвидената абсолютна процесуална предпоставка за допустимост – приключило административно производство пред по-горестоящия административен орган.

Съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт е лимитиран в хипотезата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК и включва преценка относно компетентността на органа, спазването на изискванията за форма и съдържание, административно – производствените правила и материално правните разпоредби.

Ревизията е възложена, в срока по чл. 109 от ДОПК, от компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК – началник на сектор в ТД на НАП – С. с правомощия, предоставени и от директора на ТД на НАП – С.. Извършена е от органи по приходите със съответната териториална компетентност, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Оспореният РА отговаря и на изискванията на чл. 7, ал. 1 вр. чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Преобладаващата част от актовете в ревизионното производство са създадени като електронни документи с положени квалифицирани електронни подписи (КЕП) на органите по приходите, които са ги създали. Електронният документ, съгласно чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (ЗЕДЕУУ) и чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО е приравнен на създаден в писмена форма документ, ако съдържа електронно изявление. Авторството на електронното изявление, съгласно чл. 13 от ЗЕДЕУУ, се установява от електронния подпис, който представлява информация в електронна форма, добавена или логически свързана с изявлението. Електронният подпис и КЕП, по смисъла на чл. 16 от ЗЕДЕУУ, са приравнени на саморъчен подпис върху документ, създаден в писмена форма.

Създадените електронни документи ЗВР, ЗИЗВР, РД, РА с положени КЕП на органите по приходите, които са ги издали, отговарят на изискванията за форма по чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, съгласно фикцията по чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ. Изпратени са като електронни съобщения и са връчени, по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на посочен за целите на ревизията електронен адрес на ревизираното лице.

В съответствие с приложимата, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, разпоредба на чл. 184, ал. 1 от ГПК, електронните документи са възпроизведени като преписи на документ в писмена форма на хартиен носител, заверени са от служител на ТД на НАП – С. и са приложени към административната преписка, изпратена с жалбата. Валидността на квалифицираните електронни подписи на органите по приходите е удостоверена от представените към преписката удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителните услуги (л. 78 – л. 81).

Ревизионното производство е проведено по предвидения процесуален ред в чл. 122 от ДОПК при спазване на особените изисквания, визирани в чл. 124, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК. Като основание за извършване на ревизията по този ред са посочени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК за всички ревизирани периоди (*стр. 14 РД*) – данни за укрити приходи и доходи, липса

на документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, при обжалване на ревизионния акт фактическите констатации от извършена ревизия, по реда на чл. 122 от ДОПК, се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията е установено от събраните доказателства. Презумпцията за вярност на фактическите установявания е оборима, а доказателствената тежест за оборването ѝ се носи от жалбоподателя, който при условията на пълно и насрещно доказване следва да установи твърдените от него факти, с които опровергава констатациите в ревизионния акт. В тежест на органите по приходите е да докажат наличието на основания за извършване на ревизията при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред.

Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК предоставя правна възможност на ревизиращите органи да установят размера на данъка към определена от тях, по реда на ал. 2, данъчна основа, когато е налице поне едно от осемте лимитативно посочени основания в ал. 1 на чл. 122 от ДОПК. Тази възможност за облагане е приложима в хипотези, при които необходимите за установяване на данъчните задължения документи и данни не са представени от задълженото лице на ревизиращите органи. Процесуална гаранция за законосъобразно провеждане на ревизионното производство в тези случаи е спазването на принципите на обективност, добросъвестност и на служебното начало при установяване на основанията за наличие на особен случай, по смисъла на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а и на задълбочено и пълно изследване на всички относими факти, визирани в т. 1 – т. 16 на ал. 2 на чл. 122 от ДОПК, при определяне на облагаемата данъчна основа.

Според настоящия съдебен състав, ревизионното производство е проведено законосъобразно, при съблюдаване изискванията на чл. 122, ал. 1 - ал. 4 от ДОПК и особените правила, визирани в чл. 124, ал. 1 и ал. 4 от ДОПК. Извършените процесуални действия, с които са приобщени доказателства от предходната проверка на имущество и доходи на жалбоподателя, както и представените и изискани в ревизионното производство документи и информация, са отразени подробно в Ревизионния доклад, неразделна част от РА, съгласно ал. 2 на чл. 120 от ДОПК.

По отношение на обжалваните части на РА в настоящото производство – установените и намалени с Решението на директора на дирекция „ОДОП“, допълнителни задължения върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за всеки от трите ревизирани периоди – 2017 г., 2018 г. и 2019 г., са установени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК, на които са се позовали органите по приходите, за да преминат към на определяне на годишната данъчна основа, по особения ред в чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

На задълженото лице са връчени, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, две Искания за представяне на писмени документи и обяснения

№ Р-22221122001374-040-001 от 18.04.2022 г., връчено електронно на 26.04.2022 г.

№ Р-22221122001374-040-002 от 20.06.2022 г., връчено електронно на 30.06.2022 г.,

с които са изискани :

- документи и обяснения за размера и начина, по който е получен дохода от наем, деклариран в Приложение № 4 на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2017 г., с оглед движенията по конкретна банкова сметка, по която е установен превод от „БОЗМОВ“ ЕООД в размер на 12 825,00 лева,

- документи и писмени обяснения, относно установените несъответствия при предходна проверка на имущество и доходи за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., отразени в Протокол №

ПФ-22221121000129-073-001 от 21.03.2022 г.,

- писмени обяснения относно съхраняването в периода до 01.01.2015 г. на средствата от дарения с общ размер 305 400,00 лева, получени през 2011 г., 2012 г., 2013 г., които се твърди да са ползвани за внасяне в брой на суми за захранване на банковите сметки, на които титуляр е жалбоподателят
- документи, удостоверяващи платен данък по чл. 44 от ЗМДТ за получените суми като дарение
- попълнени справки от № 1 – до № 5, включително и декларация, приложени към второто искане от 20.06.2022 г.

- декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, съдържаща данни за имуществото, вида и размера на направените разходи и на всички източници на доходи, приходи, както и на източниците на формиране на собствен капитал или на безвъзмездно финансиране за всеки от ревизираните периоди - 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

От жалбоподателя са представени писмени обяснения на 09.05.2022 г., вх. № 59-00-363, в които е декларирано, че сумата от 12 835,00 лева представлява наемна цена по представен Договор за наем от 07.12.2016 г. Посочен е общ размер на получени суми от заеми от ФЛ и ЮЛ - 331 580 лева, а върнатите на ФЛ, съобразно представените писмени документи за 2019 г. - в размер на 185 190,00 лева. По отношение на заемите, получени от ЮЛ, е заявено, че са върнати през 2021 г. със средства от продажба на лично недвижимо имущество, без да са посочени други конкретни данни в този смисъл.

Жалбоподателят е декларирал, че към 01.01.2015 г. е разполагал с налични парични средства в брой в размер на 341 400 лева, от които 305 400 лева от дарения, а останалите 36 000 лева - върнати допълнителни парични вноски в брой от „СИМИД А и Д“ ООД. Посочил е, че с тези суми са захранени банковите сметки, на които е титуляр. Представил е и 5 бр. РКО издадени от „СИМИД А и Д“ ООД, удостоверяващи размера на върнатите суми.

По отношение на съхраняването на дарените суми в писмени обяснения от 13.07.2022 г. вх. № 59-00-363#1, жалбоподателят е посочил, че са съхранявани в каса в семейното му жилище, но не е представил други документи, както и документи за платен данък по чл. 44 от ЗМДТ. Представил е Справки изх. № 030-70 от 04.05.2022 г. и изх. № 030-70 от 04.04.2022 г. за извършена размяна на монети за банкноти в размер на 11 183,74 лева през ревизираните периоди, като е декларирал, че събирането на монетите е осъществявано преди тези периоди.

С Уведомление, по чл. 124, ал. 1 от ДОПК № Р-22221122001374-113- 01/20.06.2022 г., връчено на 30.06.2022г. по електронен път, жалбоподателят е уведомен, че са установени обстоятелства за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, по реда на чл. 122 – чл. 124а от ДОПК, а именно – по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 ДОПК. В определения 14-дневен срок не е представил други доказателства и не е изразил становище.

Изисканите и представени от ревизираното лице документи и писмени обяснения са анализирани обективно и подробно в констативната част на РД, заедно с доказателствата, представени при извършените насрещни проверки, получената информация от други контролни органи – СДВР, ПП – КАТ, [община], Дирекция „Местни данъци и такси“, КФН, сектор БДС, представените от БТК, А1, Йеттел България ЕАД, Електрохолд продажби АД, Софийска вода и др., както и данните от информационните масиви на НАП.

В ревизионното производство е установено, че жалбоподателят З. Д. е местно физическо лице, за което не е установен действащ трудов договор за ревизираните периоди 2016 г. – 2019 г. Отчетено е, че не е регистриран по ЗДДС и е подавал декларации като самоосигуряващ се.

Въз основа на представените документи са установени източниците на доходи и финансиране, анализирани са разходите за издръжка и имущественото му състояние. Извършено е хронологично проследяване на движението на парични средства по установените банкови сметки

за всички ревизирани периоди, въз основа на което са направени изводите относно признатите за данъчни цели доходи и разходи.

В подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ са декларирани:

за 2016 г. – вх. № 224391700302081 от 20.04.2017 г.

доходи – 165,00 лева възнаграждения по извън трудови правоотношения - Пенсионно осигурителна компания „ДОВЕРИЕ“

не е формирана годишна данъчна основа за облагане

приложена справка за окончателен размер на осигурителния доход – 5 040,00 лева.

за 2017 г. – вх. № 224391800253701 от 12.04.2018 г.

доходи от наем – 24 000 лева, платени от „БОЗМОВ“ ООД,

годишна данъчна основа за облагане – 21 600 лева

данък върху годишната данъчна основа – 2 160 лева

авансово удържан данък в размер на 1 620 лева

данък за довносяне – 540 лева – внесен

за 2018 г. – вх. № 224391900294933 от 11.04.2019 г.

доходи от наем – 24 000 лева, платени от „БОЗМОВ“ ООД,

годишна данъчна основа за облагане – 21 600 лева

данък върху годишната данъчна основа – 2 160 лева

авансово удържан данък в размер на 2 160 лева

няма данък за довносяне.

за 2019 г. – вх. № 2203И0148658 от 30.04.2020 г.

доходи от наем – 49 973,63 лева, платени от „БОЗМОВ“ ООД – 24 000 лева, „Мей Джи София“ ООД – 16 373,63 лева и 9 600 лева – наем от платци, които не са предприятия

годишна данъчна основа за облагане – 44 976,27 лева

данък върху годишната данъчна основа – 4 497,63 лева

авансово удържан данък в размер на 3 633,62 лева

данък за довносяне в размер на 864,01 лева – внесен.

При проверка в Имотния регистър на Службата по вписванията са установени данни за открити на името на жалбоподателя имотни партии в 3 Служби по вписванията – С., С. и П.. Само в Службата по вписванията в [населено място] са установени вписвания на сделки с недвижими имоти през ревизираните периоди, а именно:

- Нотариален акт № 35 от 19.09.2016 г. за покупко-продажба на търговски обект в [населено място], [улица], бл. 243 за сумата от 395 000 лева – в съсобственост с А. Л. Л.

- учредена Договорна ипотека с кредитор ПроКредит Банк България от 19.09.2016 г. за сумата от 100 000 евро

- Нотариален акт от 07.03.2019 г. за покупко-продажба на търговски обект в [населено място], [улица] за сумата от 97 414,00 лева – лична собственост на жалбоподателя З. Д..

В масивите на КАТ са установени регистрирани на името на жалбоподателя МПС, от които

- лек автомобил „М. А160“ с първа регистрация 01.01.1999 г., придобит на 15.04.2010 г. продаден на 13.02.2015 г.

- лек автомобил „Хюндай С. Фе СМ“ с първа регистрация 15.06.2007 г., придобит на 09.02.2016 г., продаден на 04.06.2019 г.

- лек автомобил „Пежо 308“ с първа регистрация 02.01.2008 г. придобит на 16.02.2015 г.

- лек автомобил „Хюндай Т.“ с първа регистрация 20.03.2018 г., придобит на 20.03.2018 г.
С писмо вх. № 17-00-217#18 от 27.04.2021 от СДВР „ПП-КАТ“ са представени копия на :
- Договор за покупко – продажба на МПС от 09.02.2016 г. за покупка на л. а. „Хюндай С. Фе СМ“ – продавач „СИМИД А и Д“ ООД и купувач З. Д. за сумата от 500,00 лева с включен ДДС,
- Договор за продажба № 71677 от 13.03.2018 г. със страни „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД – продавач и купувач – З. Д., предмет – „Хюндай Т.“ за сумата от 70 500 лева с ДДС и издадена фактура № [ЕГН] от 19.03.2018 г., Invoice, Packing list
- Договор за покупко – продажба на МПС от 04.06.2018 г. със страни З. Д. – продавач и С. Б. Г. – купувач, предмет – л. а. „Хюндай С. Фе СМ“ за сумата от 3 200 лева.
Не е установено жалбоподателят З. Д. да има регистрирани въздухоплавателни средства и плавателни съдове.

Въз основа на предоставена информация от всички банки в страната е установено, че за периода 01.01.2016 г. – 31.12.2019 г. З. Д. е имал **открити банкови сметки** в

1. „Райфайзенбанк България“ ЕАД

- разплащателна сметка в лева, открита на 08.06.2016 г. закрыта на 15.06.2018 г.
- открити на 30.05.2018 г. разплащателна сметка в лева и спестовна сметка в лева, активни към 31.12.2019 г.

2. „ОББ“ АД

- разплащателна сметка в лева открита преди ревизирания период, активна към 31.12.2019 г.

3. „ПРОКРЕДИТ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД

- депозитна сметка в лева открита на 27.11.2014 г., активна към 31.12.2019 г.
- разплащателна сметка в лева открита на 06.02.2015 г., активна към 31.12.2019 г.
- разплащателна сметка в евро, открита на 14.09.2016 г., активна към 31.12.2019 г.
- спестовна сметка в лева, открита на 06.11.2015 г., активна към 31.12.2019 г.
- спестовна сметка в евро, открита на 30.01.2019 г. активна към 31.12.2019 г.

Б. кредит по Договор 1904-РС-1121942/19.09. отпуснат на 15.09.2016 г. в размер на 100 000 евро.

За движението по банковите сметки в „ОББ“ АД и „ПроКредит Банк България“ ЕАД жалбоподателят З. Д. е представил съответните извлечения, а за сметките в „Райфайзенбанк България“ АД тази информация е предоставена след разкриване на банкова тайна с писмо – отговор – вх. № 17-00-217#40 от 11.11.2021 г.

В предоставената информация от Комисията за финансов надзор – вх. № 17-00-217#19 от 27.04.2021 г. е отразено, че З. Д. притежава 25 бр. акции от капитала на „Никотиана – БТ Холдинг“ АД, но през ревизираните периоди не е сключвал сделки с безналични ценни книжа, регистрирани в „Централен депозитар“ АД.

По отношение **размера на разходите** за ревизираните периоди органите по приходите са се позовали на :

1. Декларираните от жалбоподателя, с писмо вх. № 17-00-217#34 от 16.07.2021 г. средномесечни разходи за издръжка и живот в зависимост от отоплителния сезон

за 2016 г. – между 650 лв. и 850 лв.

за 2017 г. – между 750 лв. и 950 лв.

за 2018 г. – между 750 лв. и 950 лв.

за 2019 г. – между 800 лв. и 1 000 лв.,

2. Информация от Служба „Полиция“, сектор „Български документи за самоличност“ вх. № 58-00-1159 от 05.06.2021 г. за регистрирани в Интегрираната информационна система преминавания през ГКПП

- **през 2016 г.** – излизане на 28.05.2016 г. и влизане на 29.05.2016 г. през ГКПП К. шосе

- през 2018 г. – 3 бр. излизания и съответните им влизания

на 13.06.2018 г. излизане през ГКПП Аерогара С. и влизане на 20.06.2018 г.

на 23.07.2018 г. излизане и влизане на същата дата през ГКПП Златарево

на 23.09.2018 г. излизане и влизане на същата дата през ГКПП Златарево

през 2019 г.

– излизане на 04.04.2019 г. през ГКПП К. шосе без данни за последващо влизане на територията на страната

- излизане на 04.08.2019 г. през ГКПП Г. и влизане през същия граничен пункт на 11.08.2019 г.

3. присъединени от предходно производство Договори за индивидуално пътуване №[ЕИК] от 05.01.2016 г. и №[ЕИК] от 30.01.2017 г. и Договор за организирано туристическо пътуване № 2428 от 01.12.2017 г.

4. данни за извършени по банков път плащания за организирани пътувания с доставчик „Медтур“ ЕООД, както и за резервации на нощувки (*плащания към трети лица при съпоставката на приходи и разходи*)

за 2016 г. – 612,73 лв.

за 2017 г. – 941,75 лв.

за 2018 г. – 1 303,25 лв.

за 2019 г. – 3 594,80 лв.

5. платени на ПОС устройства и ЕРАУ. за закупуване на стоки и услуги, въз основа на движението по банкови сметки

за 2016 г. – 7 433,09 лв.

за 2017 г. – 11 301,97 лв.

за 2018 г. – 11 277,41 лв.

за 2019 г. – 12 033,80 лв.

6. информация от [община], Дирекция „Местни данъци и такси“ вх. № 17-00-217#14 от 26.04.2021 г. - липса на извършени плащания,

7. информация от Столична община, Дирекция „Местни данъци и такси“ вх. № 17-00-217#8 от 19.04.2021 г. за платени през ревизираните периоди местни данъци и такси

за 2016 г. – 546,09 лв.

за 2017 г. – 565,27 лв.

за 2018 г. – 914,58 лв.

за 2019 г. – 616,67 лв.

8. информация от [община], Дирекция „Местни данъци и такси“ вх. № 17-00-217#15 от 26.04.2021 г. - липса на декларираните недвижими имоти и на извършени плащания за местни данъци и такси.

9. данни от Информационните масиви на НАП относно платени задължителни осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице

за 2016 г. – 1 462,49 лв.

за 2017 г. – 1 627,53 лв.

за 2018 г. – 1 859,24 лв.

за 2019 г. – 2 035,95 лв.

10. информация за сключени застрахователни договори, плащания по тях и изплатени застрахователни обезщетения

ЗАД „АРМЕЕЦ“ – полица № 0807X0056274 от 11.04.2019 г. – платена премия 102 лв.

„АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД – полица 1800/18/310/000647 от 08.06.2018 г. застраховка „Помощ при пътуване“ с платец „ЕМЕРАЛД ТРАВЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД

ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ – справка от задълженото лице за сключени застрахователни полици при предходно производство – вх. № 17-00-217#34 от 16.07.2021 г. разходи за застраховки
през 2016 г. – 1 973,59 лв., през 2017 г. – 1 544,98 лв., през 2018 г. – 3 802,65 лв. и през 2019 г. – 3 382,91 лв.

Застраховки по кредит през 2016 г. в размер на 18,97 лв.

11. информация от БТК ЕАД за платени телефонни услуги - вх. № 17-00-217#4 от 14.04.2021 г.
за 2016 г. – 335,18 лв.
за 2017 г. – 438,37 лв.
за 2018 г. – 18,12 лв.

12. информация от А1 България ЕАД - вх. № 17-00-217#16 от 26.04.2021 г. – платена сума от 11,98 лв. през 2018 г.

13. информация от „Йеттел България“ ЕАД - вх. № 17-00-217#5 от 14.04.2021 г. – ревизираното лице З. Д. не е потребител на услугите, предоставяни от този мобилен оператор

14. информация от „Софийска вода“ АД – вх. № 17-00-217#10 от 20.04.2021 г. – платена от жалбоподателя Д. сума от 17,62 лв.

15. информация от „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД - вх. № 17-00-217#13 от 23.04.2021 г. – няма открита партия на името на жалбоподателя З. Д.

16. информация от „Топлофикация София“ ЕАД - вх. № 53-00-1009#13 от 26.04.2021 г. – платени от жалбоподателя Д. суми за топлинна енергия
за 2016 г. – 1 593,92 лв.
за 2017 г. – 2 400,27 лв.
за 2018 г. – 2 370,91 лв.
за 2019 г. – 2 260,00 лв.

17. информация от „ЧЕЗ Електро България“ АД – придружително писмо вх. № ПФ-22221121000129-ПРД-003-И от 16.04.2021 г. – платени суми за електро енергия
за 2017 г. – 612,77 лв.
за 2018 г. – 579,99 лв.
за 2019 г. – 1 367,61 лв.

18. информация от масивите на НАП – декларирани от фирми доставчици, издадени фактури за продажби на ревизираното лице

за 2016 г. – 4 005,07 лв.

фактура от „СИМИД А и Д“ ООД – 500,00 лв. платени по банков път

фактура от „Дружество за касови услуги“ АД – 21,80 лв.

фактури от Нотариус Л. Т. – 1 483,27 лв.

фактура от „Агро Имоти“ ЕООД – 2 000 лв. платена по банков път

за 2017 г. – 73,06 лв.

фактура от „Дружество за касови услуги“ АД – 63,46 лв.

фактура от Сдружение на нотариални кантори Рашева и Д. – 9,60 лв.

2018 г. – 71 724,41 лв.

фактура от „Дружество за касови услуги“ АД – 75,83 лв.

фактура от „ВИ АЙ ДЖИ СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – 648,00 лв.

фактура „А1 България“ ЕАД – 11,98 лв.

фактура от Сдружение на нотариални кантори Рашева и Д. – 7,50 лв.

фактура от „Център за градска мобилност“ ЕАД – 100,00 лв.

фактури от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД – 70 881,10 лв.

2019 г. – 2 205,11 лв.

фактура от [община] – 96,00 лв.

фактура от „ВИ АЙ ДЖИ СЪРВИСИЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – 144,00 лв.

фактура от УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД – 35,00 лв.

фактура от „А1 България“ ЕАД – 23,88 лв.

фактура от „Център за градска мобилност“ ЕАД – 100,00 лв.

фактура от „Индустриал Комерс Ко“ ЕАД – 449,23 лв.

фактура от Й. Х. Литовски – 1 357,00 лв.

19. информация от насрещни проверки на ФЛ и ЮЛ – заемодатели, за предоставени на ревизираното лице заеми по години

2016 г. – 7 000,00 лв. в брой

2017 г. – 16 800,00 лв. в брой

2018 г. – 8 300,00 лв. в брой

2019 г. – 239 190,00 лв., от които 25 000,00 лв. в брой, а останалите по банка

20. получени отговори от Търговски банки – ЦКБ, РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ ЕАД, ОББ АД, УНИКРЕДИТ БУЛБАНК АД, АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ АД, ПРОКРЕДИТ БАНК БЪЛГАРИЯ ЕАД.

В таблична форма на годишна база за всеки ревизиран период са съпоставени данните за получени приходи, извършени разходи и придобито имущество, въз основа на които са установени значителни по размер несъответствия, които законосъобразно са дали основание на органите по приходите да преминат към определяне на облагаемата данъчна основа, по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК.

Спорни след извършените преизчисления с решението на директора на дирекция „ОДОП“ са приетите за недоказани твърдения относно :

- наличността на изтеглен в брой депозит в евро през 2011 г. към началния момент на ревизираните периоди – 01.01.2016 г.

- включването на сумата от 20 000 лева, за която е представен Договор за депозит, на самостоятелно основание като налична по банкова сметка към 01.01.2025 г., с оглед поетите задължения по договор и падежната дата 25.02. на съответната година.

Според настоящия съдебен състав, материалният закон е приложен правилно. При категорично установените значителни по размер превишения на разходите над приходите и за трите ревизирани периода – 2017 г., 2018 г. и 2019 г. спрямо декларираните за всеки от тези периоди облагаеми доходи

за 2017 г.

при деклариран доход от наеми в размер на 24 000 лв.

установено превишение на разходите спрямо доходите (недостиг) след изменението с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ – 136 412,49 лева (*стр. 21 от Решението – л. 26 от делото*)

за 2018 г.

при деклариран доход от наеми в размер на 24 000 лв.

установено превишение на разходите спрямо доходите (недостиг) след изменението с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ – 134 931,47 лева (*стр. 21 от Решението – л. 26 от делото*)

за 2019 г.

при деклариран доход от наеми в размер на 49 973,63 лв.

установено превишение на разходите спрямо доходите (недостиг) след изменението с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ – 101 206,42 лева (*стр. 22 от Решението – л. 26-гръб от делото*),

обосновано органите по приходите са приели, че доколкото не е налице информация в представените извлечения от банкови сметки за основанието, на което са постъпили установените като налични суми към началния момент на ревизираните периоди – 01.01.2016 г., а такава не е представена и от жалбоподателя, налице са предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 5 и т. 7 от ДОПК за определяне на данъчната основа за всеки от ревизираните периоди, по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. В настоящия казус приложими са и двете оборими презумпции по чл. 123, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 2 от ДОПК, доколкото от жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства, с които при пълно насрещно доказване да бъдат оборени констатациите в РД и РА.

В този смисъл, приетите от съда заключения на Съдебно счетоводната експертиза не могат да заместят липсата на писмени доказателства, представени от жалбоподателя и установени с други способи на доказване, въз основа на които, да може да се направи извод, че източник на средствата над декларираните в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните периоди, а и за непосредствено предшестващия период на 2015 г., са предоставени му като дарения суми, за които са оформени писмени договори от 2010 г., 2011 г. и 2012 г., както и част от сумите по договори за заем, сключени през 2019 г. Експертното становище не е доказателство и по отношение на начина на съхраняване на паричните суми, за които жалбоподателят твърди, че след като е изтеглил в брой от банкови сметки, на които е титуляр в различни периоди предшестващи ревизираните, ги е ползвал по предназначение едва през ревизираните периоди, а преди това ги е съхранявал в каса в дома си. Експертното становище не е доказателство и за съхраняването, а и за размера на сумите, за които се твърди да са предоставени също в брой, съгласно приложените писмени договори дарения и разписки от 2010 г., 2011 г. и 2012 г.

Представените от жалбоподателя частни свидетелстващи документи не се ползват с материална доказателствена сила, което предпоставя проверка и анализ на съдържащата се информация с други доказателства. В този смисъл, обосновано органите по приходите са се позовали на резултатите от извършените в ревизионното производство насрещни проверки на всички физически лица, включително регистрираните като еднолични търговци, а и на ЮЛ, за които от жалбоподателя са представени документи, удостоверяващи възмездно предоставяне на парични средства (Договори за заем), за да определят размера на получените суми през 2019 г., а и на погасените задължения по тях в същия период. Изискани са документи и писмени обяснения както относно постигнатите договорености със задълженото лице, така и за произхода на средствата, с оглед преценката на обективната възможност за предоставяне на суми в съответния размер. Несъответствието между общата стойност на сумите, за които са представени Договори за заем и приетите за установени в ревизионното производство за 2019 г., включително и по отношение на погасената част от задълженията, е резултат на непредставяне на документи и информация от лицата, сочени като заемодатели при извършените насрещни проверки.

В този аспект, от значение и е спазването на изискуемата от закона форма за действителност, която по отношение на договорите за заем касае единствено хипотезите, при които е уговорена лихва, по аргумент на чл. 240, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите, а за договорите за дарение - писмената форма с нотариална заверка на подписите или удостоверение предаване на дарените вещи на надарения е задължителна, съгласно чл. 225, изр. второ от ЗЗД. Представените разписки за получени суми като дарение към приложените 8 Договора, носещи подписи на дарителя и надареното лице също не са достатъчни, според настоящия съдебен състав, за да послужат като годно доказателство, удостоверяващо факта на предаване и получаване на сумите, и да заместят липсващата нотариална заверка на подписи и дата. В този смисъл, с основание органите по приходите са се позовали и на липсата на доказателства за платен данък по чл. 44, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси. Съгласно посочената разпоредба, обект на облагане са

имуществата, придобити по дарение, а задължено лице е именно приобретателят на имуществото (чл. 45, ал. 1 от ЗМДТ). Въпреки връчените три Искания за представяне на документи и писмени обяснения от единствения дарител Г. Харачерев по отношение не само на основанията за предоставяне на значителни по размер суми като дарение, но и за произхода на тези средства, документи и писмени обяснения не са представени. Същевременно, в качеството на управител и представляващ „Фасада Транс“ ООД, Г. Харачерев е представил изисканите документи и информация при извършената насрещна проверка по повод Договора за заем от 31.12.2019 г. И в съдебното производство жалбоподателят не ангажира доказателства, установяващи обективната възможност на дарителя Г. Харачерев да му предостави и то на посочените в представените договори за дарение дати, значителни по размер суми (*Договорът от 05.05.2010 г. е за 90 000 лева, а от 03.02.2011 г. – 130 000 лева*), включително и относно продължителното им съхраняване до 2015 г. и/или 01.01.2016 г. (*началният момент на ревизираните периоди*), както и за използването им за хранване на открити на негови име банкови сметки.

Неточното (недостовърно) деклариране на доходи в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ определя пропуската на задълженото лице като форма на укриване, въведено като основание по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред. В този смисъл, законосъобразно установените значителни превишения на разходите над получените доходи са включени при формиране на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 от ДОПК като доходи по чл. 35, т. 6 от ДОПК за ревизираните периоди.

От процесуалното поведение на жалбоподателя може да се направи извод, че се търси удачен начин за установяване на източниците на констатираните наличности по банкови сметки към началния ревизиран период, доколкото едва в подадената жалба срещу Ревизионния акт пред директора на Д „ОДОП“ е заявено, че е съхранявал налични по сметка в евро суми, изтеглени в брой през 2011 г., за които се иска да бъдат взети предвид при формиране на началното салдо на наличните в брой средства към 01.01.2015 г. Тези твърдения обаче, противоречат на декларираните от жалбоподателя в представените за целите на ревизионното производство писмени обяснения от 09.05.2022 г., заведени с вх. № 59-00-363, в които е посочил, че към 01.01.2015 г. е разполагал с налични средства в размер на 341 000 лева, от които 305 400 лева от дарения и 36 000 лева от върнати суми от „СИМИД А и Д“ ООД. Така декларираните наличности не съответстват на твърденията в настоящото производство, а и при административното обжалване, относно съхранявана в периода 2011 г. до 01.01.2015 г. като наличност в брой изтеглена сума в размер на 24 035 евро през 2011 г. от банкова сметка в евро, както и на признатите, въз основа на представени от жалбоподателя в ревизионното производство, удостоверения за налични в брой суми от обмяна на монети за банкноти в размер на 11 183,74 лева.

В тежест на ревизираното лице, съгласно чл. 154 от ГПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, е да докаже фактическите обстоятелства, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. В ревизионно производство, а при административното и съдебно обжалване на РА, от жалбоподателя не са представени доказателства, които позволяват да бъдат оборени законовите презумпции по чл. 123, ал. 1, т. 2 и чл. 124, ал. 2 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита жалбата за неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответната страна, на основание чл. 161 от ДОПК, в тежест на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на юрисконсултско възнаграждение в предвидения размер в чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за адвокатската работа, а именно 4 692,00 (*четири*

хиляди шестстотин деветдесет и два) лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. И. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк][жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. Л. Л., САК, срещу Ревизионен акт № Р-22221122001374-091-001 от 29.09.2022 г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП – С., в частта относно установени допълнително данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за данъчни периоди 2017 г., 2018 г. и 2019 г., изменени с Решение № 330 от 19.03.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция за приходите с общ размер от 37 255,04 лева и лихви в размер 13 270, 28 лева.

ОСЪЖДА З. И. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ул.[жк][жилищен адрес] на основание чл. 161, ал. 1, пр. второ от ДОПК **да заплати** на Национална агенция за приходите сумата от 4 692,00 (четири хиляди шестстотин деветдесет и два) лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: